

ВІДГУК

офіційного опонента, доктора педагогічних наук, професора

ГУМЕНЮКА ВАСИЛЯ ВАСИЛЬОВИЧА

про дисертацію Осіннього Івана Анатолійовича

«Підготовка майбутніх лікарів до просвітницької діяльності на засадах міждисциплінарної інтеграції», подану на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 01 Освіта/Педагогіка за спеціальністю 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями)

1. Актуальність теми дослідження та її зв'язок із науковими програмами.

Одним із важливих завдань вищої медичної освіти є підготовка лікаря, здатного перетворювати професійне знання на зрозуміле для людини пояснення та сприяти його усвідомленому використанню для збереження здоров'я. Ґрунтовна фахова підготовка становить необхідну основу такої діяльності, однак її практична реалізація потребує спеціальних умінь: визначати інформаційні потреби аудиторії, добирати переконливі аргументи, пояснювати медичні рекомендації доступною мовою та перевіряти правильність їх розуміння. Саме в цьому контексті дисертаційна робота Івана Анатолійовича Осіннього порушує актуальну проблему педагогічного забезпечення підготовки майбутніх лікарів до просвітницької діяльності.

Суспільна значущість дослідження особливо виразна в умовах війни, коли питання збереження здоров'я поєднуються з тривалою дією стресових чинників, зміною звичних умов життя та потребою орієнтуватися в інформації про ризики й способи їх попередження. Просвітницька взаємодія лікаря з населенням за таких обставин вимагає точності повідомлень, відповідальності за їхній зміст, урахування емоційного стану людей і можливостей виконання запропонованих рекомендацій. Це посилює значення професійної підготовки, у якій майбутній лікар набуває досвіду спілкування з різними аудиторіями та вчиться співвідносити медичну обґрунтованість інформації з педагогічною доцільністю її подання.

Важливим аргументом на користь актуальності обраної теми є складність самих просвітницьких завдань. У професійній практиці лікарів доводиться працювати з неоднаковим рівнем медичної грамотності, недовірою, стійкими хибними уявленнями та різними мотивами ставлення людини до власного здоров'я. Відповідно, підготовка до такої діяльності має передбачати опанування способів діалогу, адаптації повідомлень, залучення аудиторії та оцінювання результатів просвітницької роботи. Поширення цифрових каналів комунікації додатково актуалізує вміння критично оцінювати медичний контент і створювати доказово обґрунтовані інформаційні матеріали.

З огляду на зазначене обґрунтованим вважаємо звернення дисертанта до міждисциплінарної інтеграції як засади підготовки майбутніх лікарів. Просвітницьке завдання потребує одночасного застосування медичних знань, розуміння психологічних особливостей аудиторії, педагогічних способів пояснення та організаційних умінь. Їх поєднання навколо конкретної медико-соціальної проблеми створює можливості для наближення освітнього процесу до реальних умов професійної діяльності. Науковий інтерес становить розроблення технології, яка забезпечує послідовне набуття студентами такого інтегрованого досвіду.

Дисертант аргументовано пов'язує необхідність дослідження з недостатньою цілісністю просвітницької підготовки в наявній практиці медичної освіти та потребою в її належному науково-методичному забезпеченні. Визначені в роботі суперечності окреслюють розрив між суспільним запитом на підготовленого лікаря-просвітника, освітніми можливостями міждисциплінарної інтеграції та ступенем розробленості педагогічних засобів їх реалізації. Отже, тема дисертації має чітку професійно-педагогічну спрямованість, а її розроблення відповідає потребам удосконалення підготовки майбутніх лікарів.

Зв'язок дослідження з плановою науковою роботою підтверджується його виконанням у межах комплексних наукових тем кафедри психології та педагогіки ВНЗ «Університет імені Альфреда Нобеля»: «Теоретичні та методичні засади моделювання компетентнісної професійної освіти у контексті євроінтеграції»

(номер державної реєстрації 0117U000784) та «Теоретико-методологічні засади професійного становлення фахівця в інноваційному соціокультурному просторі» (номер державної реєстрації 0122U200059). Тему дисертації затверджено вченою радою ВНЗ «Університет імені Альфреда Нобеля» (протокол № 8 від 7 листопада 2023 р.).

2. Ступінь обґрунтованості наукових положень і висновків, сформульованих у дисертації. Обґрунтованість наукових положень дисертації Івана Анатолійовича Осіннього забезпечується послідовним розкриттям зв'язку між змістом просвітницької діяльності лікаря, вимогами до його готовності та педагогічними засобами її формування. Автор вибудовує дослідження від аналізу професійних завдань до проєктування й експериментальної перевірки відповідної підготовки. Така логіка дає змогу простежити походження основних положень роботи та оцінити їхню відповідність визначеній меті.

Належне теоретичне підґрунтя забезпечено опрацюванням наукових праць із професійної та медичної освіти, психології, комунікації, громадського здоров'я й міждисциплінарної інтеграції. Залучення вітчизняних і зарубіжних джерел дало змогу розглянути просвітницьку діяльність у контексті професійних функцій лікаря, визначити її змістові характеристики та обґрунтувати вимоги до підготовки студентів. Позитивно оцінюємо увагу дисертанта до співвідношення медичної обґрунтованості інформації, доступності її подання та особливостей сприймання різними цільовими аудиторіями.

Методологічні засади роботи конкретизовано через взаємодію аксіологічного, компетентнісного, особистісно-діялісного та контекстного підходів. Їх застосування має змістове відображення в авторській технології: ціннісне ставлення до просвітницької діяльності поєднується з визначенням очікуваних результатів підготовки, залученням студентів до активних професійно спрямованих дій і моделюванням ситуацій майбутньої лікарської практики. Це посилює узгодженість концептуальних положень із запропонованими способами організації освітнього процесу.

Важливим для оцінки обґрунтованості дослідження є зв'язок структури готовності з її діагностуванням. Мотиваційний, змістово-комунікативний та організаційний компоненти конкретизовано через відповідні критерії й показники, що дозволяє розглядати результати підготовки диференційовано. Діагностичний комплекс охоплює анкетування, тестування, педагогічне спостереження, самоаналіз, експертне оцінювання та аналіз продуктів діяльності студентів. Поєднання цих методів створює підстави для зіставлення уявлень здобувачів освіти про власну готовність із результатами виконання практичних завдань.

Переконливості авторським положенням надає предметне розкриття формувальної роботи. У дисертації представлено підготовку викладачів, координацію змісту освітніх компонентів, використання міждисциплінарних кейсів, рольових і симуляційних вправ, створення медико-просвітницьких матеріалів та організацію практичних ініціатив. Завдяки цьому можна простежити, які саме навчальні дії були спрямовані на формування відповідних складників готовності. Зокрема, аналіз і створення інформаційних матеріалів пов'язані з розвитком змістово-комунікативного компонента, а планування та реалізація просвітницьких заходів – із формуванням організаційного компонента готовності.

Емпіричну основу перевірки становить дослідно-експериментальна робота за участю 94 студентів, із яких 51 увійшов до експериментальної та 43 – до контрольної групи. Зіставлення вихідних і підсумкових результатів, аналіз змін за визначеними критеріями та застосування критерію Пірсона χ^2 забезпечують кількісне підґрунтя оцінювання запропонованої технології. Представлені якісні характеристики студентської діяльності доповнюють статистичні дані й допомагають розкрити педагогічний зміст виявленої динаміки. Водночас результати експерименту слід інтерпретувати в межах описаної вибірки та умов організації дослідження.

Загальні висновки співвідносяться з поставленими завданнями й послідовно відображають результати поняттєвого аналізу, визначення структури готовності, розроблення технології та її експериментальної перевірки. Викладені в дисертації

матеріали дають достатні підстави для позитивної оцінки обґрунтованості основних наукових положень і висновків. Їхня переконливість визначається насамперед простежуваним зв'язком між теоретичними засадами, змістом педагогічного впливу та результатами оцінювання готовності майбутніх лікарів до просвітницької діяльності.

3. Наукова новизна та достовірність результатів. Наукову новизну дисертаційної роботи Івана Анатолійовича Осіннього вбачаємо в розробленні цілісного педагогічного забезпечення підготовки майбутнього лікаря до виконання просвітницьких завдань. Автор конкретизує зміст такої підготовки, визначає очікуваний результат і пропонує послідовність освітніх дій, що поєднують опанування інтегрованих знань із набуттям досвіду просвітницької взаємодії. Це становить внесок у розроблення проблеми професійної підготовки лікарів, здатних адаптувати медичну інформацію до потреб різних аудиторій та організовувати відповідну роботу з населенням.

Центральним результатом, одержаним уперше, є розроблена, теоретично обґрунтована й експериментально перевірена науково-педагогічна технологія підготовки майбутніх лікарів до просвітницької діяльності на засадах міждисциплінарної інтеграції. Технологія реалізується через концептуально-цільовий, організаційно-підготовчий, змістово-процесуальний та рефлексивно-коригувальний етапи. Позитивно оцінюємо включення до її структури підготовки викладачів і координації їхньої діяльності, що створює організаційне підґрунтя для узгодженого формувального впливу.

Важливим авторським напрацюванням у складі технології є матриця міждисциплінарної інтеграції. Її науково-педагогічне значення полягає в упорядкуванні зв'язків між змістом освітніх компонентів, актуальними медико-соціальними проблемами та завданнями просвітницької підготовки. Завдяки цьому конкретизовано можливості спільного використання медичних, психолого-педагогічних, комунікативних і цифрових знань у процесі розв'язання професійно

спрямованих завдань. Поєднання такої координації з практичною просвітницькою діяльністю студентів визначає суттєву особливість запропонованої технології.

Змістовним результатом є уточнення понять «лікар-просвітник», «просвітницька діяльність лікаря» та «готовність майбутнього лікаря до просвітницької діяльності». Авторське трактування готовності як інтегрального професійно-особистісного утворення конкретизовано через мотиваційний, змістово-комунікативний та організаційний компоненти, відповідні критерії, показники й рівні сформованості. Такий підхід дає змогу охопити ціннісне ставлення майбутнього лікаря до просвітництва, його здатність працювати з медичною інформацією та спроможність організовувати просвітницьку взаємодію.

Удосконалення змісту, форм, методів, цифрових засобів і навчально-методичного забезпечення підготовки набуло конкретного втілення в міждисциплінарних кейсах, тренінгових, проєктних і симуляційних завданнях, створенні студентами медико-просвітницького контенту та реалізації ініціатив для різних категорій населення. Значущість цього результату пов'язана з цілеспрямованим доббором і поєднанням освітніх засобів відповідно до структури досліджуваної готовності. Удосконалений інтегрований профіль компетентностей лікаря-просвітника та систематизація напрямів його діяльності доповнюють уявлення про зміст і професійне призначення такої підготовки.

Подальшого розвитку набули теоретико-методологічні засади підготовки майбутніх лікарів до просвітницької діяльності з урахуванням медичної грамотності населення, цифрової трансформації та міжпрофесійної взаємодії. Розвиток організаційно-педагогічних підходів до включення просвітницьких завдань у професійну освіту доповнено комплексним критеріально-діагностичним інструментарієм. Його побудова передбачає поєднання стандартизованих методик, авторських матеріалів, спостереження, анкетування та експертного оцінювання.

Достовірність основних результатів підтверджується матеріалами педагогічного експерименту, зіставленням динаміки готовності студентів експериментальної та контрольної груп і статистичним опрацюванням отриманих

даних. Важливо, що кількісні результати розглянуто у зв'язку зі змістом виконаних студентами завдань і просвітницьких проєктів. Це дає змогу оцінювати виявлені зміни за розподілом студентів за рівнями готовності та конкретними проявами їхньої підготовленості до просвітницької роботи. Наведені матеріали підтверджують позитивну динаміку досліджуваної готовності в умовах проведеного експерименту та обґрунтовують доцільність подальшого використання й апробації авторської технології.

4. Значущість отриманих результатів для науки і практичного використання. Значущість результатів дисертації Івана Анатолійовича Осіннього для педагогічної науки полягає в поглибленні уявлень про підготовку майбутнього лікаря до просвітницької взаємодії як цілеспрямований освітній процес. У роботі встановлено змістові зв'язки між професійними завданнями лікаря-просвітника, структурою відповідної готовності та способами її формування. Це розширює теоретичне підґрунтя досліджень медичної освіти, у яких професійна підготовленість охоплює здатність працювати з інформаційними потребами населення, пояснювати медичні рекомендації та організовувати просвітницьку діяльність.

Наукову цінність має конкретизація міждисциплінарної інтеграції стосовно завдань просвітницької підготовки. Запропоновані положення дають підстави для подальшого вивчення способів узгодження змісту медичних і соціально-гуманітарних дисциплін, організації спільної роботи викладачів та оцінювання інтегрованих результатів навчання. Визначені критерії й показники готовності можуть слугувати основою для вдосконалення діагностичних процедур і порівняльного аналізу різних варіантів організації такої підготовки.

Практичне значення роботи зумовлене наявністю взаємопов'язаних матеріалів для викладачів і студентів. До них належать матриця міждисциплінарної інтеграції, навчально-методичний семінар-практикум для науково-педагогічних працівників, авторський тренінг, система міждисциплінарних кейсів, практикоорієнтованих і проєктних завдань, банка студентських просвітницьких

проектів, текстів і цифрового медіаконтенту, а також діагностичний інструментарій. Такий склад забезпечення дозволяє використовувати результати дослідження під час планування підготовки, проведення занять і оцінювання навчальних досягнень.

Особливої позитивної оцінки заслуговує спрямованість практичних розробок на дії, які мають безпосереднє професійне значення для майбутнього лікаря: адаптацію медичної інформації, аргументоване обговорення хибних уявлень, створення просвітницьких матеріалів і взаємодію з різними аудиторіями. Рольові та симуляційні завдання створюють можливості для попереднього відпрацювання складних комунікативних ситуацій, а практичні ініціативи – для осмислення умов застосування набутих умінь.

Показовим у цьому контексті є опис просвітницької кампанії «Профілактика ризиків для здоров'я працівників комунальних служб». Її матеріали демонструють значення врахування умов праці, життєвих обмежень і мотиваційних особливостей конкретної аудиторії. Для професійної підготовки цінним є досвід студентів у доборі аргументів, пов'язаних зі збереженням працездатності та можливістю виконувати повсякденні обов'язки. Такий приклад конкретизує педагогічний зміст переходу від засвоєння медичних відомостей до їх обґрунтованого використання у просвітницькій взаємодії.

Окреме практичне значення має підготовка викладачів до реалізації запропонованої технології. Розроблений семінар-практикум спрямований на узгодження змісту навчальних дисциплін, опанування способів організації просвітницьких завдань і координацію міждисциплінарної роботи. Це важливо для впровадження результатів, оскільки їх використання потребує спільного розуміння освітніх цілей, критеріїв оцінювання та послідовності підготовки студентів.

Документальне підтвердження впровадження результатів представлено матеріалами Приватного закладу вищої освіти «Дніпровський інститут медицини та громадського здоров'я», Дніпровського державного медичного університету, ВНЗ «Університет імені Альфреда Нобеля», Дніпровського міського об'єднання ВТ «ПРОСВІТА» ім. Тараса Шевченка, ТОВ «ФЕМІЛІ ВІЖН» та Університетської

лікарні Дніпровського державного медичного університету. Представлення результатів в освітньому, медичному та громадському середовищах засвідчує різні напрями їх практичного застосування.

Розроблені матеріали можуть бути використані для оновлення освітніх компонентів і практичної підготовки майбутніх лікарів, організації студентських просвітницьких проєктів та методичної роботи викладачів. Перспективним є також їх адаптування до завдань післядипломної медичної освіти й безперервного професійного розвитку з урахуванням досвіду слухачів і специфіки їхньої діяльності. Отже, результати дисертації мають теоретичну значущість і конкретне методичне наповнення, що створює підстави для їх подальшого використання в медичній освіті.

5. Повнота викладу основних результатів дисертаційного дослідження в наукових фахових виданнях. Основні положення дисертаційного дослідження відображено в 11 одноосібних публікаціях Івана Анатолійовича Осіннього, серед яких 5 статей у наукових фахових виданнях України та 6 тез доповідей у матеріалах науково-практичних конференцій. Тематична спрямованість праць відповідає завданням дисертації та відображає послідовність розроблення досліджуваної проблеми.

У фахових статтях представлено сутність і структуру просвітницької діяльності лікаря, особливості підготовки студентів до її здійснення, модель підготовки та реалізацію авторської технології на засадах міждисциплінарного підходу. Публікації в журналах «Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах», «Інноваційна педагогіка», «Новий колегіум» та «Педагогічна академія: наукові записки» охоплюють поняттєві, проєктувальні й прикладні аспекти роботи. Така тематична послідовність дозволяє простежити розвиток авторського задуму від уточнення предмета дослідження до розкриття способів організації відповідної професійної підготовки.

Матеріали конференцій доповнюють фахові статті висвітленням медико-психологічних аспектів просвітництва, міждисциплінарної інтеграції,

технологічного підходу до підготовки майбутніх лікарів та особливостей медичного просвітництва під час війни. Представлений у дисертації перелік публікацій засвідчує послідовне оприлюднення напрацювань здобувача впродовж виконання дослідження. Сукупність праць охоплює основні напрями дисертаційної роботи та забезпечує належне представлення її результатів науковій спільноті.

6. Структура та зміст дисертації, її завершеність і відповідність встановленим вимогам щодо оформлення. Дисертація Івана Анатолійовича Осіннього має послідовну побудову, яка відповідає меті та завданням дослідження. Робота складається з анотацій, вступу, двох розділів, висновків до них, загальних висновків, списку використаних джерел і додатків. За наведеними автором відомостями, загальний обсяг становить 287 сторінок, із яких 206 сторінок – основний текст. Список використаних джерел охоплює 215 найменувань, зокрема 52 іноземними мовами. Дисертація містить 21 таблицю, 8 рисунків і 12 додатків на 44 сторінках.

У вступі окреслено суспільні та професійно-освітні передумови дослідження, визначено суперечності, об'єкт, предмет, мету, гіпотезу й завдання. Представлено методи, наукову новизну, практичне значення, відомості про впровадження та апробацію результатів. Науковий апарат задає зрозумілу логіку подальшого викладу й орієнтує читача на оцінювання конкретного результату – готовності майбутнього лікаря до просвітницької діяльності.

Перший розділ «Теоретичні засади підготовки майбутніх лікарів до просвітницької діяльності на засадах міждисциплінарної інтеграції» формує поняттєве та методологічне підґрунтя роботи. Дисертант розглядає просвітницьку діяльність як предмет наукового аналізу, систематизує її характеристики та визначає вимоги до підготовки майбутніх лікарів. Звернення до вітчизняного й зарубіжного досвіду дозволяє співвіднести авторський задум із підходами до розвитку медичної грамотності, професійної комунікації та міждисциплінарного навчання.

Позитивно оцінюємо розкриття в цьому розділі зв'язку між змістом просвітницької діяльності й готовністю до її виконання. Виокремлення

мотиваційного, змістово-комунікативного та організаційного компонентів конкретизує очікуваний результат підготовки. Відповідні критерії, показники й рівні створюють основу для подальшого діагностування. Таким чином, теоретична частина забезпечує перехід до проєктування змісту та процедур експериментальної роботи.

У другому розділі, присвяченому обґрунтуванню й експериментальній перевірці науково-педагогічної технології, розкрито послідовність її реалізації та зміст діяльності учасників освітнього процесу. Простежується рух від визначення концептуальних орієнтирів і підготовки викладачів до організації студентської просвітницької практики, оцінювання результатів та коригування підготовки. Матриця міждисциплінарної інтеграції конкретизує способи узгодження освітніх компонентів навколо медико-соціальних проблем і відповідних просвітницьких завдань.

Найбільш змістовними з погляду професійної підготовки лікаря є матеріали, що розкривають дії студентів у змодельованих і практичних ситуаціях: обговорення медичних міфів, адаптацію інформації до особливостей аудиторії, підготовку цифрового контенту та організацію просвітницьких заходів. Наведені приклади дозволяють оцінити спрямованість навчання на використання фахових знань у комунікації з населенням. Увага до рефлексивного аналізу виконаних завдань доповнює опис технології поясненням того, як студенти осмислювали труднощі та результати власної діяльності.

Експериментальну частину представлено через характеристику вихідного стану готовності, опис формувальної роботи та зіставлення підсумкових показників. Таблиці й рисунки допомагають простежити динаміку за визначеними критеріями, а текстові пояснення розкривають її педагогічний зміст. Висновки до другого розділу узагальнюють результати реалізації технології та співвідносять їх із завданнями експериментальної перевірки.

Додатки доповнюють основний виклад діагностичними й навчально-методичними матеріалами, прикладами завдань і студентських розробок. Їхня

цінність полягає в можливості предметно ознайомитися із засобами підготовки та оцінювання, на які спирається автор. Водночас розміщення цих матеріалів поза основним текстом дозволяє зберегти послідовність наукового викладу.

Загальні висновки відображають виконання поставлених завдань і поєднують результати теоретичного аналізу, розроблення технології та її експериментальної перевірки. Дисертація має ознаки завершеного дослідження: визначену проблему, обґрунтований спосіб її розв'язання, представлені результати та окреслені перспективи подальшої роботи. За структурою, організацією наукового апарату, поданням таблиць, рисунків, посилань і додатків оформлення роботи загалом відповідає характеру дисертаційної праці. Матеріал викладено науковим стилем, а його побудова забезпечує можливість послідовного аналізу авторських положень і висновків.

7. Відповідність дисертації встановленим вимогам та дані про відсутність текстових запозичень і порушень академічної доброчесності. За структурою та характером викладу дисертація загалом відповідає вимогам до кваліфікаційної наукової праці. Залучені положення й результати інших дослідників супроводжуються посиланнями на джерела. Наявний звіт перевірки дисертації в системі StrikePlagiarism у поєднанні зі змістовим аналізом виявлених текстових збігів підтверджує відсутність неправомірних текстових запозичень.

8. Дискусійні положення і зауваження щодо змісту дисертації. Позитивно оцінюючи результати дисертаційного дослідження Івана Анатолійовича Осіннього, вважаємо за доцільне звернути увагу на окремі положення, які потребують уточнення або відкривають можливості для подальшого розвитку авторських напрацювань.

1. У теоретичній частині дисертації розглянуто зарубіжний досвід підготовки майбутніх лікарів, який становить важливе підґрунтя авторського пошуку. Водночас доцільно було б чіткіше окреслити критерії добору представлених практик та умови їх адаптації до української медичної освіти. Зокрема, варто конкретизувати, які з

проаналізованих підходів використано під час розроблення авторської технології та яких змістових або організаційних змін вони потребували.

2. Запропонована систематизація напрямів просвітницької діяльності лікаря потребує чіткішого пояснення підстав їх виокремлення. Зокрема, профілактично-превентивний і реабілітаційно-абілітаційний напрями характеризують переважно цільове спрямування діяльності, тоді як цифрово-комунікаційний – середовище та засоби її здійснення й може реалізовуватися в межах інших напрямів. Варто було б докладніше пояснити співвідношення цих класифікаційних ознак і показати, як воно враховується під час добору навчальних завдань.

3. Позитивно оцінюючи представлені завдання з аналізу цифрових медико-просвітницьких матеріалів, вважаємо перспективним їх доповнення ситуаціями перевірки контенту, створеного за допомогою генеративного штучного інтелекту. Доцільно конкретизувати дії студента щодо перевірки першоджерел, виявлення переконливо сформульованих, але необґрунтованих тверджень та прийняття рішення про придатність такого матеріалу для просвітницького використання. Це розширило б практичне наповнення цифрової медико-просвітницької грамотності, визначеної автором показником готовності.

4. Статистичне опрацювання результатів експерименту дозволило авторіві встановити значущі відмінності за визначеними критеріями готовності. Водночас аналіз доцільно було б доповнити показниками розміру ефекту та оцінками точності виявлених змін. Це поглибило б інтерпретацію результатів і дало змогу виразніше співвіднести статистичну значущість відмінностей із масштабом педагогічних зрушень.

5. Представлені результати характеризують готовність студентів після завершення формувальної роботи. Водночас потребує подальшого з'ясування стійкість набутих умінь та здатність застосовувати їх у нових просвітницьких ситуаціях без безпосереднього супроводу викладача. Доцільно було б окреслити процедуру відтермінованого оцінювання, яка дозволила б простежити збереження результатів підготовки та їх перенесення у практичну діяльність.

Висловлені зауваження мають уточнювальний і рекомендаційний характер та не змінюють загальної позитивної оцінки дисертації. Вони спрямовані на поглиблення інтерпретації результатів і подальше вдосконалення запропонованого забезпечення підготовки майбутніх лікарів до просвітницької діяльності.

ЗАГАЛЬНИЙ ВИСНОВОК

Дисертація Осіннього Івана Анатолійовича «Підготовка майбутніх лікарів до просвітницької діяльності на засадах міждисциплінарної інтеграції» є завершеною самостійною кваліфікаційною науковою працею, у якій отримано нові результати, значущі для теорії та методики професійної освіти. Автором обґрунтовано й експериментально перевірено науково-педагогічну технологію, що забезпечує цілеспрямовану підготовку майбутніх лікарів до виконання просвітницьких завдань на основі поєднання медичних, психолого-педагогічних, комунікативних та організаційних знань і вмінь.

Результати дослідження мають належне теоретичне й емпіричне підґрунтя, відображені в наукових публікаціях та впроваджені в освітню і просвітницьку практику. Зміст роботи засвідчує здатність здобувача самостійно визначати наукову проблему, розробляти способи її дослідження, організовувати експериментальну роботу та аргументовано інтерпретувати одержані результати. Висловлені дискусійні положення й зауваження не знижують наукової та практичної цінності виконаного дослідження.

За актуальністю, науковою новизною, обґрунтованістю результатів, теоретичним і практичним значенням дисертація відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами), а за оформленням – Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 р. № 40 (зі змінами). Її автор, Осінній Іван

Анатолійович, заслуговує на присудження ступеня доктора філософії в галузі знань
01 Освіта/Педагогіка за спеціальністю 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями).

Офіційний опонент:

доктор педагогічних наук, професор,
професор кафедри медицини
катастроф та військової медицини ДНТ
«Львівський національний медичний
університет імені Данила Галицького»

Василь ГУМЕНЮК

Підпис

ЗАСВІДЧУЮ

Учений секретар

ДНТ "Львівський національний медичний
університет імені Данила Галицького"

ГУМЕНЮК ВАСИЛЬ ВАСИЛЬОВИЧ

Результат перевірки підпису	Підпис вірний
П.І.Б.	ГУМЕНЮК ВАСИЛЬ ВАСИЛЬОВИЧ
РНОКПП	2874016417
Організація (установа)	ФІЗИЧНА ОСОБА
Код ЄДРПОУ	
Посада	
Час підпису (підтверджено кваліфікованою позначкою часу для даних від Надавача)	10:37:55 01.10.2026
Сертифікат виданий	КНЕДП АЦСК АТ КБ "ПРИВАТБАНК"
Серійний номер	5E984D526F82F38F04000000DB8C370110C0AE07
Тип носія особистого ключа	Захищений
Алгоритм підпису	dstu4145
Тип підпису	Кваліфікований
Формат підпису	CAdES-T
Сертифікат	Кваліфікований